

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Gîscă Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Gîscă Serghei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.03.2018 – 21.05.2018;

Instanța de apel: 11.06.2018 – 26.09.2018;

Instanța de recurs: 23.11.2018 – 06.02.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul central) din 21 mai 2018, Gîscă Serghei XXXXX, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 1 an închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, la pedeapsa aplicată s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani din 23.05.2017 și i s-a stabilit definitiv pedeapsa de 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Gîscă Serghei, la 10 februarie 2018, aproximativ la ora 03.00, aflându-se în scara nr. 2 a blocului locativ nr. 10 de pe bd. Mihai Eminescu, mun. Bălți, loc care conform art. 134/7 din Codul penal se atribuie la un loc de utilizare publică, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din intenții huliganice, a încălcat grosolan ordinea publică săvârșind acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire care au fost încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ, astfel, având un comportament agresiv, acționând cu o intenție criminală, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, în mod conștient, a

Început să încalce grosolan ordinea publică, înjurând cu cuvinte indecente pe cei de jur, după ce a prelungit acțiunile sale huliganice în curtea blocului locativ menționat, unde la cerințele legale ale angajaților de poliție din cadrul SP al SSP a Inspectoratului de poliție Bălți Cocieru V. și Dumbravanu R. de a se liniști și de a se urca în automobilul de serviciu al poliției pentru a fi transportat în sediul IP Bălți în scopul documentării cazului, nu s-a subordonat și a opus rezistență violentă angajaților de poliție care curmau aceste acțiuni huliganice, și anume a aplicat inițial o lovitură cu pumnul în regiunea tâmplei stângi a capului cet. V. Cocieru, apoi i-a mai aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea cutiei toracice pe dreapta, prin care fapte i-a produs conform raportului de examinare nr. 2018.10.P.0092 din 12.02.2018 leziuni corporale neînsemnate sub formă de edem și echimoză a regiunii temporale stângi. Ulterior, în scopul aplanării conflictului inițiat de către Gîscă S., s-a apropiat colegul lui V. Cocieru, Dumbravanu R., care a încercat să-l calmeze pe Gîscă S., unde ultimul, continuând comportamentul său agresiv, i-a numit pe ambii cu cuvinte ce înjosesc onoarea și demnitatea, după care, a apucat cu mâna scurta lui R. Dumbravanu din partea dreaptă și a tras-o cu putere, în rezultatul cărui fapt, scurta a fost ruptă.

Prin acțiunile sale, inculpatul Gîscă Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal – *huliganismul, adică acțiuni intenționate exprimate prin încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul A. Rusnac în numele inculpatului Gîscă Serghei, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu aplicarea unei pedepsei neprivative de libertate. În motivarea apelului invocă, că instanța de judecată nu a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv de a avea în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești. La caz, este prezentă căința sinceră a inculpatului, cu atât mai mult că cauza penală s-a examinat în procedură specială în temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală, a conlucrat cu organul de urmărire penală.

În cazul dat, prevederile art. 90 Cod penal trebuie să fie aplicate, deoarece o asemenea pedeapsă își va atinge scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea și corijarea inculpatului, or, corectarea inculpatului Gîscă Serghei este posibilă fără privarea acestuia de libertate. Cu atât mai mult, că inculpatul este angajat oficial în câmpul muncii, abia și-a întemeiat o familie, soția este însărcinată și el este unicul întreținător al familiei sale. Toate aceste circumstanțe, permit de a-i da inculpatului o șansă pentru a demonstra cele susținute și că a conștientizat cele comise, și să nu fie privat de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018, a fost respins apelul ca nefondat, fiind menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27

Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a încadrat acțiunile inculpatului Gîscă Serghei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fapt ce nu se contestă de către părți, sentința fiind contestată în latura aplicării pedepsei inculpatului.

Mai mult, instanța de apel a indicat asupra faptului, că judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală. În instanța de fond inculpatul a depus cerere prin care a solicitat judecarea cauzei sale în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, prin care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se înfăptuiască pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cerere, care a fost acceptată de instanța de fond.

La determinarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele ce s-au stabilit pe cauză, în corespundere cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, personalității inculpatului, care nu este la prima abatere de la lege, anterior săvârșind infracțiuni, fiind condamnat pentru comiterea acestora, însă inculpatul concluziile de rigoare nu le-a făcut, săvârșind din nou cu intenție prezenta infracțiune. Inculpatul fiind anterior condamnat, nu a pășit pe calea corijării și a comis infracțiunea în cauză, astfel că nu a stat pe calea corijării sale.

Faptele date denotă, că este inefficientă stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, urmând a fi respinse argumentele apelantului în acest sens. Aplicarea unei pedepse mai blânde sau non-privative de libertate va fi inefficientă și nu va atinge scopurile puse față de pedeapsa penală. În așa mod, inculpatului i-a fost numită pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunea legii de comiterea căreia el a fost recunoscut vinovat, ținându-se cont și de prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i-au fost reduse limitele pedepselor aplicate, din aceste motive temei pentru atenuarea pedepsei nu sunt.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 08 noiembrie 2018, în termen, declară recurs ordinar avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Gîscă Serghei, prin care solicită admiterea recursului, casarea parțială a sentinței și a deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 10) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanțele de judecată nu au apreciat just probele, ignorând motivele invocate de către apărare;
- La stabilirea pedepsei nu s-a luat în considerație personalitatea inculpatului, conduita acestuia anterior comiterii infracțiunii, după săvârșirea infracțiunii și în timpul judecății;
- Instanțele de judecată i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, or, în privința acestuia sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76 - 77

Cod penal , precum și efectele acestora prescise în art. 78 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit recursului, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, acestea fiind invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus, motivare pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei,

instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

La aplicarea pedepsei cu închisoarea inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de personalitatea inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că a comis o infracțiune mai puțin gravă, de atitudinea ultimului față de cele săvârșite, și-a recunoscut vina în cele incriminate, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriai Rîșcani din 23 mai 2017, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de 4 ani.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Codul de procedura penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, ținând cont și de faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat, însă nu a făcut concluziile corespunzătoare, prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea normei incriminate inculpatului, nu va asigura scopul pedepsei.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, referitor la argumentele recurentului privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de recurs remarcă că textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, în speță nefiind stabilite careva circumstanțe care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei închisorii stabilite de către instanțele de judecată, cu atât mai mult că inculpatul a săvârșit infracțiunea în termenul de probație stabilit printr-o altă sentință.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Gîscă Serghei, pentru infracțiunea comisă, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Gîscă Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Gîscă Serghei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor